

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogorske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne pošt-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje funkcije. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravništvo, na katero naj se blazovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Peterburg 3. marca zvečer. Mir mej Rusi in Turki je podpisan.

Carigrad 3. marca ob pólunoči: Mir je podpisan. Veliki knez Nikolaj je naznanil podpisane miru vojakom pri vojaškem razgledovanji. Rusija se je odrekla terjatve tributa egiptovskega in bolgarskega.

Rim 4. marca. Papežovo kronanje se je včeraj vršilo po starodavnem ceremonijelu v sikstinskej kapeli od 9^{1/2} do 11^{1/2} ure v navzočnosti prelatov in diplomatskega zbora.

Mir je sklenen.

Telegraf nam denes iz Peterburga in Carigrada, iz obeh odločujočih krajev, prinaša velevažno novico, da je mir podpisan. Ruski veliki knez ga je v vrste sklicanim ruskim vojakom naznanil.

Ti junaci, ki so toliko trudov, težav in mraza trpeli, pozdravili so to poročilo gotovo z veseljem, saj jim ono odpira vnanje, da se se slavo in hvalo ovenčani povrnejo v ljubljeno svojo domovino z zadovoljstvom mož, ki so dovršili visoko in veliko dejanje, ki bode sijalo v svetovnej zgodovini na veke vekov, s povzdigujočo zavestjo, da so osvobodili rodne si brate, da so dobitorci, nesebični človeki, v najblažjem pomenu.

In kakor ti ruski junaški bojevniki, osvoboditelji slovanskih bratov, tako bi se rad veselil sklenenega miru ves slovanski svet, ves dober in pošten svet sploh. Saj se baš v krvavej, strašnej, morilnej, uničevalojej, brez

srčnej vojski vidi blaženost miru, sreča reda in pokoja.

Pa žalibog, da vsega in čistega veselja pri veselej novici o sklenenem miru mej Rusi in Turki nemoremo imeti, in sicer zaradi tega ne, ker nij znano, ali se po sklepu tega mira ne začne nova vojska zaradi tega miru in njegovih pogojev.

Anglija oborožuje, pri nas v Avstriji magjarski in nekateri nemškutarski kriki ne prenehajo hujskati na vojsko zoper Rusijo, ker je Turčijo zmagala in svoj opravičeni vpliv mej sorodnimi brati Slovani utrdila. Sicer menimo tudi mi, da končemo naša vojska proti Rusiji nij verjetna, ali dokler so tako nevarni vplivi zanjo delujoči, taka nesreča zmirom še nij nemogoča. In ta zavest je, ki nam ne da prav veseliti se vesti o sklenenem miru.

Kakov je ta skleneni mir? O tem še nič ne znamo. Telegrama sta oba silno kratka. Ne povesta nič, ali je mir ob enem uže tudi za Srbijo, Črnogoro in Rumunijo sklenen, ali pa se bodo obravnave s temi zaveznicami Rusije še dalje vršile. Ne pove se, koliko Rusija in njene zaveznice odškodnine dobodo, niti kako bodo uravnane slovanske provincije rešene turškega jarma. Vse to utegnemo zvedeti stoprav v naslednjih dneh, ali pa stoprav na prihodnji konferenci.

Na bodočej konferenci bode Rusija predložila podpisani mir drugim evropskim oblastim. Dozdaj nij pustila ni angleškim ni drugim mešetarjem blizu. Ne verjamemo, da bi se Rusija na konferenci dala pregovoriti do družih mirovni pogojev. „Kar sem pisal, to sem pisal,“ po reče ruski car in ruski narod, in to bode veljalo. Dozdaj sta se ruski car in ruski narod

tako odločno, tako možko in lepo držala, da smemo tudi vrednega konca upati.

Za Avstrijo pa je zdaj zadnji čas prišel, da zasede Bosno. In res uže tudi v protivnih listih beremo, da se bode to zgodilo vsak čas. „N. Fr. Pr.“ poroča na pr.: „Poročila od raznih stranij kažejo, da je v marširanje avstrijske vojske v Bosno uže sklenena stvar.“ Ali bode iz tega nastal mir, ali nove homatije, kakor omenjeno, sam Bog ve.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 28. febr. [Izv. dop.]

Poslanec dr. Vošnjak s tovariši iz desnega centra je interpeliral vlado, zakaj je uže razpisane volitve za deželne zbore ustavila, kedaj se bodo vršile te volitve in ali je res, da misli vlada do sedaj postavno vršene volitve volilnih mož na Štajerskem ovrči? Cela interpelacija se glasi po stenografskem zapisniku:

Interpelacija slovenskega poslanca g. dr. Vošnjaka in drugov

(v 348. seji državnega zbora dne 28. februarja 1878.)

„C. kr. štajersko deželno namestništvo je z razglasom od 8. febr. t. l. razpisalo potrebne občne volitve za štajerski deželni zbor, ker je šestletni delovnanjski čas udov štajerskega deželnega zbora minol. Volitvam odmenjeni so bili dnevi 12., 16. in 18. marca t. l. Vsled tega razglasa so se delale po vsej deželi priprave, kakoršne propisuje zakon, zapisniki volilcev so bili razporeženi in naposled so se pričele po kmetskih občinah volitve volilnih mož, katere so se, kolikor je znano, uže v več stotin občinah dovršile.

„Kar naenkrat je dne 26. februarja t. l.

bode več gibal. Tudi denarja, kar ga je imel prihranjenega (nij bilo veliko) šlo je mnogo v gospodarstvo. Prišel je sosed Gobec in mu govoril: „Glej, kaj ti je treba ubijati se in skrbeti, Jarnej je sin tvoj, reci kar hočeš, enkrat mu moraš grunt prepustiti, če prej, bolje zate. Zdaj, dokler je mlad, dobi vendar kakovo, potlej, i — nu! Kar ti imaš, imej za-se, pa dober kot si izgovori in Jarneja ženi. Vidiš, zdaj delaš in trpiš za žive pretege, potlej pa naj bosta mlada dva delala, ti se pa lahko v senco vležeš, kadar hočeš.“

V senco vleči se namesto delati po leti v hudej vročini — to je velik razložek. Perc začne to premišljati. Mazinec, to je videl, nij več tako gibal kakor nekdanj. Tudi je hudo, če nij domače ženske pri hiši, ker njegovo „ranjco“ je bil Bog vzel uže pred leti. Zatorej obide nekdanj v nedeljo popóludne sina Jarneja, ko je živini pokladal in ga, roke na hrbtu držeč, tako okrega: „Kaj pa ti hodiš od maše zmirom z ono Pestnikovo púnico?“ Sin zarudi

Listek.

Šest parov klobas.

Denes je zadnji predpustni dan. Pravi, da je bil letos dolg predpust, in marsikatera samica deklica se je baje veselila, da letos pride, kar lani nij prišlo: da se bode možila. Moža dobiti, lepega, ljubega, dobrega, bogatega — ali kakoršnega koli, to je vendar le ideal dekletom. Nemamo še statističnih dat, koliko taci želj je baš pretečeni ali pretekajoči predpust uresničil ali neusmiljeno podrli. Bodi vsem, ki so srečno pripluli v zaželeno lukko svetega zakona, iz dobre duše čestitano. Ali to je gotovo, da se je mnogim podrlo. Ti se naj tolažijo — tolažba življenje daljša, — da nij še vseh dnij večer. Ali, kakor se je godilo Perčevemu Jarneju, to naj pa le povemo. Kaj tacega nij vsak predpust, zaradi šest parov klobas mu je predpust srečo odnesel.

Perčevega Jarneja oče je uže 60 let star možanec. Oče je še krepkih kostij in malo zob se mu še majo. Zato je še lansko leto, ko je bil na semnji kravo prodal in je po likofu še za en liter vina dal in ob mizo udaril, botru Peharcu in Kovaču zaklel in zarotil se, da „dokler bode njegov mazinec gibal“, neče ni sinu ni nikomur gospodarstva prepustiti. Ali dobri nameni ne trajajo. Drug dan, ko je stari Perc iz semja prišel, obležal je bolan in nemoč. Več tednov nij mogel ni toporišča ni kose ni družega poštenega orodja v roke prijeti, da, celo tobak iz stare male pipe mu nij več v slast hodil. Z veliko žalostjo je izpoznal, da je star postal in da ne more več, kakor bi rad.

Vse gospodarstvo pri voleh, prašičih, na polji in v kašči je sin Jarnej oskrboval, in ko je stari zlezal zopet na noge, videl je, da vendar le res celo gospodarstvo izhaja brez njega. Prej si je domišljeval, da bi vse „hudič vzel“ pri hiši, kadar njegov mazinec ne

c. kr. vlada volitve v deželni zbor sistirala in za nedoločen čas odložila.

Ona ista določba je po uradnem razglasenju v Górenjej Avstriji in, kakor je čuti, tudi v vseh drugih deželah, v katerih so bile po minolej perijodi deželnih zborov razpisane nove volitve, stopila v veljavo.

Ob enem je čuti, da so na Štajerskem vse doslej zakonitim pótém dognane volitve volitvenih mož anulirane in se bodo ob svojem času v novo imele vršiti.

Ker so mandati deželnih poslancev, ki so bili l. 1871 izvoljeni, ugasnili, ter tako največ dežel, posebno pak Štajerska, uže sè septembrom 1877 pričenši nema nobednega legalnega zastopstva; ker je c. kr. štajersko namestništvo ipak naposled, dasi uže pet mesecev izza izteklih mandatov, izpoznalo za dobro razpisati nove volitve, a je bil celo ta uže zapoznani razpis zopet na nedoločen čas sistiran, da-si se je tam volitev z voljenjem volilnih mož v resnici pričela bila; ker je to sistiranje volitev, za katero nam uzroki niso znani, na Štajerskem tisočim prvotnih volilcev po mnogih sto kmetskih občinah nepotrebna pota in troške napravilo, ako bi se uže dovršene volitve volilnih mož zares imele anulirati; ker naposled takovo zaustavljenje volitev po nekoliko mora prebivalstvo napolnjevati z opravičeno nezaupnostjo do vlade, katera ima po splošnej misli skrite namere združene s tem svojim činom, a po nekoliko more to zaustavljenje volitev sedanjó apatijó prebivalstva do javnih zadev in do vsakega delovanja na javno blagost samo še pomnožiti, dovoljuje si podpisani naslednje vprašati:

1. Iz katerih uzrokov je c. kr. vlada potrebne občne, za meseca marec in april t. l. uže razpisane volitve v deželne zbore, in sicer na Štajerskem sredi voljenja sistirala?

2. Kedaj misli te volitve zopet dovoliti? in

3. ali misli v istini ter na podlogi katerih po zakonu opravičenih razlogov se imajo anulirati volitve volilnih mož, katere so se na Štajerskem popolnem zakonitim potem doslej izvršile?

Na Dunaji, 28. februarja 1878.

Dr. J. Vošnjak. Dr. Fanderlik. Hohenwart. Grof Barbo. Brandis. Weber. Ganzwohl. Kusy. Meznik. Mildschuh. Harant. Pfitgl. Lienbacher. Šrom. Weinhandl. Nabergoj. Pfeifer. Herman. Dr. Vitezić. Neumayer. Pražak.

Bärnfeind. Dr. Graf. Negrelli. Sternbach. Schrems. Wurm. Karlon.

Najbrže se ne bode kmalu odgovorilo, ker pravih razlogov ministerstvo za svoje čudno ravnanje ne more in neče povedati, s praznimi izgovori pa bi si še huje škodilo. Celó najboljši prijatelji ministerstva mej poslanci so nejevolni, da se je to zgodilo.

Kar se tiče vprašanja, ali ostanejo veljavne volitve volilnih mož na Štajerskem za volitve deželnih poslancev meseca avgusta — saj v tem času nameravajo na novo volitve razpisati — čujejo se različna mnenja. Iz ust štajerskega cesarskega namestnika barona Kúbeka je slišati, da ostanejo volilni možje, kateri so dozdej bili izvoljeni, tako dolgo veljavni, dokler ne izvrše svojega mandata; tedaj se bodo volilni možje, kadar bodo volitve zopet razpisane, samo v onih občinah volili, v katerih se še niso dosedaj. Pa Bog si vedi, kaj se vse še zgdi do meseca avgusta in kakšno mnenje bo tačas nadvladalo v višjih vladnih krogih.

O cólnem tarifu se debatira brez konca in kraja. Zdaj so industrijalni cóni na vrsti, in da si so vsak dan seje po štiri ure in še delj, nij še skoraj upati konca in sklepa. Koncem marca pa doteka začasni obrok, do katerega še stara nagodba velja. Pa bode zopet treba, začasni obrok za eden ali dva meseca podaljšati. Tako živimo na mesečno odpoved!

Rusija in Andrassyjev kredit.

V Rusiji je — kakor se piše v „Pol. Corr.“ — grofa Andrassyja kreditno zahtevanje 60 milijonov napravilo globok vtis. One stranke, ki so proti zvezi rusko avstrijske, dobile so pri tej priliki povod, da utemeljujejo z najnovejšim odlokom avstro-ogerskega prvega ministra svoje nezaupanje do zveze treh cesarjev. A skoraj so iz dobrih dunajskih virov poizvedele ruske novine razloge za zahtevani kredit in razvidele so, — pravi dopis „Pol. Corr.“ — da tu ne gre misliti o kakej sovražnej nameri Avstrije, nego da je Andrassy storil ta korak jedino za tega delj, da more na ta način na bodočej konferenci interese avstrijske dovolj veljavne napraviti. To tolmačenje je tudi najbrž pravo.

A ipak se kaže v ruskih krogih, ki so Avstriji najbolj prijazni in skloni, nekako ob-

žalovanje, da je Andrassy zahteval kredit. Te nezadovoljnosti v ruskej politiki pak nij razlagati tako, kakor da sumijo ondi, da Avstrija nema zaupanja do Rusije, temveč se jim vidi, da je nekakov sporazumek mej Londonom in Dunajem dogodil in izvršil se.

To bi bilo gotovo prav žalostno, ako je resnično; kajti, ako se stvar prav do korenine premotri, ne more se videti v njej nobednih koristij — razven tedaj, ako bi šla proti Rusiji. Ako hče Avstrija zasesti Bosno, je na tem nikakor ovirala ne bode Rusija, katera jej je pred vojsko zasedenje celo predlagala. Baš zatorej bi bilo najboljšo, da se zasedenje Bosne dogotovi pótém mejsobojnega sporazumljenja.

Prav za prav so le dve točki ruskih mirovnih uvetov, katerim Avstro Ogerska ugovarja. Najprej popolna avtonomija cele združene Bolgarije, a potem dveletno zasedanje te nove provincije z ruskimi vojaki. Dunajski kabinet valjda ne hče, da pride ubogo prebivalstvo teh dežel v novič pod okrutni jarem turške uprave? Da bi Bolgarija na lva dela razdelila se ter bi Turčija imela ondi dve provinciji mestu jedne, zopet ne kaže, ako se zmislimo na nesrečno oddelitev Moldavije in Valahije, kateri deželi so baš one vlade, ki so ji razložili, pozneje zopet združili. Razkrojitev Bolgarije bi bila povod mnogim agitacijam in nemirom, in taci si Avstrija ob svojej meji gotovo ne želi in ne more želeči.

Druga točka: začasno zasedenje rusko, odgovarja tudi avstrijskim interesom popolnem. Avstrija hče v obmejnih državah — kakor smo bili uže opomnili — imeti mir, a nij gotovo, da-li bi moglo prej toliko tlačeno prebivalstvo vladati in upravljati samo sebe na primeren način ter na zadovoljnost sosedov, ako se barem nekoliko časa ne uči strogega reda. Tega se pak ne more drugače doseči, nego z začasno vojaško upravo. Tako bi tedaj bila ruska posadka v Bolgariji le nekakova policija, ki bi ondi ohranjevala in skrbela za mir, dokler se mlada država ne privadi samostalnosti in dokler si ne dobi dovolj življenjskih močij, da se okrepi. Ali niso to poštene namere Rusije?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. marca.

O posvetovanju cislejtanskih delegatov pri

in očeta poznavši, da mu še dolgo ne bode pripustil ženiti se, odgovori jezno: „Naj hodim!“ Oče Perc se obrne, sune z nogó ležečo kravo, da vstane in hoče iz hleva oditi. Na pragu pa obstoji, sin stoji in črez dolgo ga vpraša: „Kaj pa vendar misliš? Ali misliš vzeti ono punčaro?“ Sin se k volom obrne in pravi: „To ali pa nobene, takisto vam pa uže povem, če se na glavo postavite; če mi ne daste gospodarstva, pojdem pa po svetu.“ — „Kam?“ vpraša stari. „Kamor bodi, za hlapca vam pa ne bom na večne čase, ne.“ — Stari otide iz hleva, a pred vrati ostane. Jarnej pa voli ogleduje, da si jih pozna, odkar so se izredili, do zadnje dlake. Ko tako dober četrť ure vsak za sebe premišljata, pravi stari: „Veš kaj, ko bi vedel, da je púnica taka, da me ne bo zaničevala, ko bi res k hiši prišla, pa stori kar hočeš, saj bo tvoja ne moja, ampak kot mi boš dal dober.“ — Jarneju se vsa nebesa odpró, ko čuje, da njegov trdi oče nij protiven temu, da bi on svojo ljubico za ženo dobil. Solzá mu pride v

ogorelo lice, a po svojem naučenji pravi grobo očetu: „Kaj bi vas zaničevala, nič vas ne bo zaničevala, ali mislite, da je taka?“ S tem je mislil, da je najživahnejše pohvalil očetu svojo nevesto. Oče ga je menda razumel, ali ka-li, ker hrbet mu je obrnil in odšel.

Nasledek tega razgovora je bil ta, da so potem drugo sredo pred pustom prišli „pismo delat“ k notarju v pisarno, Jarnej kot ženin, njegov oče, Jarnejeva izvoljena kot nevesta, dva moža kot prič, in še jeden „nepotrebnik“, ki je bil znan po vasi, da „zna govoriti“ kakor dohtar. Tam pri notarji se je začelo pismo delati. Uže so bili za doto in za vse glavne stvari jedine misli. Ko si je „stari“ izgovarjal svoj „kot“ bili so zadovoljni vsi s tem, da se mu zapiše vrt za uljakom, toliko mernikov pšenice, ajde, rži, toliko funtov špeha, masla, soli, toliko lahti platna, toliko za črevlje itd. Le ko je prišlo vprašanje, kaj imata sin in sinaha staremu dati za velike praznike, — tu je osoda udarila mej nje!

Stari je terjál, da se mu zapiše šest pa-

rov klobas za „kot“, in sicer o božiči dva para, o pustu dva, o veliki noči dva. Tu pa se oglasi oče nevestin in pravi: „e, bome, boter, štiri pare klobas imaš pa tudi zadosti; pusti pust, da je le božič in velika noč. Tu pa se v Jarnejevem očetu stari gospodarski in samostalni mazinec oglasi. „Kaj!“ — kriči ves razjarjen — „uže zdaj mi par klobas ne privoščite! Vi, vi, zdaj vas uže poznam, potlej, kadar bi vam prepustil grunt in vse, potlej bi mi vsak grižljaj izpred ust vlekli, drva bi na meni sekali, na moje stare črevlje pod smrtno posteljo bi težko čakali. Ne báš!“ Rekoč se stari obrne in otide hitro iz kanceleije ven. Osupnjeni so stali drugi svatje in potem šli iskat očeta, da bi se udali za zadnjih par klobas, kakor Turki za Erzerum ali Rusi za egiptski tribut, — ali „oče“ je bil intrasigent-ske vrste, uže ga nij bilo nikjer najti, pogajanje se je razbilo.

Zatorej letos naš ubogi Jarnejec zarad šest parov klobas „ploh vleče“.

Kurandi zaradi **mobilizacije** se poročajo, da je rezultat bil ta: Andrassy bi najbolje storil, ko bi od delegacij kredita 60 milijonov niti ne terjal. — Andrassy je baje rekel v ministerskem svetu: „jaz svojo glavo zastavim za to, da se bode mir ohranil, če se mi 60 milijonov dovozi.“

Državni zbor bode colno debato te dni končal in v petek se utegne uže budgetna debata začeti, pri kateri pride tudi občno politično položje in naše notranje vprašanje do razgovora.

Vnanje države.

Ruski vladni „Pr. V.“ prinaša carjev ukaz, po katerem se zapoveduje štiri nove rezervne divizije osnovati; za te se bode formiralo 19 rezervnih baterij in 4 artilerijske brigade. To neke kroge vznemirja. Ali je to uže odgovor na Andrassyjevo terjanje kredita?

O boleznih kneza **Gorčakovega** se 26. febr. iz Peterburga piše: „Tukaj je naglo obolenje kneza in državnega kancelarja Gorčakovega vzbudilo v narodu globoko žalost in sočutje, katero izvira iz prave hvaležnosti. Občinstvo je sicer uže mnogo let navajeno slišati poročila o slabem zdravju obče priljubljenega dostojenstvenika in vsak uže vé za njegovo mnogokrat izraženo željo, da se zaradi visoke starosti podá v pokoj in opusti državno službo. A vsakemu je tudi znano, da se car ne hte in ne more ločiti od svojega najboljšega svetovalca, ki ga je s svojimi obilimi izkušnjami uže do tolicih srečnih uspehov privel. Kneza Gorčakovega je mučila — kakor skoraj vsakega starega diplomata — podgrom ali giht. A kljubu temu je stari gospod še vedno na duhu bil vrlo čvrst in ga bolezen nij nič ovirala pri njegovem delovanju. Mnogo krat je knez prosil carico, da svojemu carskemu soprogu ne dovoljuje toliko posla; — a sam se tega načela nij poprijel in je vsako najmanjšo prošnjo, ki je prišla na ministerij, pazljivo prebiral ter znal za vsake premeščenje uradnikov in vojakov. A ker se je zdaj bolezen starega moža pohujšala, raste skrb ter se po pravici vsak pošten Rus boji, da bi smrt ne vzela naglo izvrstnega državnika, kateremu se ima domovina mnogo kaj zahvaliti.“

Rumunska vlada je določila, da njeni vojaki zapuste Vidin ter da sploh vsi rumunski oddelki gredo vèn iz Bolgarije. Dne 27. febr. so se uže pričela rumunska krdela vračati domov. Znamenito je posebno to, da so v Bukareštu konstatirali, da so Rusi samo po onih bolgarskih krajih razdelili orožje, kjer je bila rumunska posadka.

Vstaja v **Tesaliji** traje nadalje. Pozicijo Makrinico je 1800 tesalskih vstašev zopet zasedlo. Na vzhodu olimpskih gorâ je pristalo 700 macedonskih vstašev.

Iz **Rima** nam telegram poroča, da je bil včeraj novi papež Leon XIII. kronan po starej šegi. Stara šega je pa ta, da mu prvi kardinal-diacon dne trojno krono na glavo z besedami: Prejmi tiaro s trojno krono okrašeno in vedi, da si oče knezov in kraljev, vladalec tega sveta, namestnik našega izveličarja Jezu Krista, kateremu je čast in slava na veke. (Accipe tiaram tribus coronis ornatam et scias patrem te esse principum et regum, rectorem orbis in terra, vicarium salvatoris nostri Jesu Christi, cui est honor et gloria in saecula saeculorum.)

Francoski učenjak Magne je zračunil, da je Napoleon III. naredil in pronzročil Francoske deželi v vsem skupaj celih 23 milijard dolga.

Dopisi.

Iz žavske okolice 1. marca. [Izv. dop.] Volitve volilnih mož so se pri nas srečno dovršile, ko nas kot blisk z jasnega neba iznenadi poročilo „Slov. Naroda“, da je ves naš trud bil zastoj, da so vse naše lepe zmage neveljavne, da se volitve za deželni zbor še le jeseni vršiti utegnejo. (Primeri članek „iz državnega zbora“. Uredništvo.) Prav za prav nas Savinjcane take reči malo motijo. Mi bi

bili sedaj, kakor bomo tudi v jeseni take moze volili, kateri so nam Slovencem po volji! Vendar je to malo preveč, da se volilci — lahko rečeno — zastoj shajajo. Treba bi bilo le tri dni poprej volitve ustaviti in bilo bi se precej denarja in stopinj prihranilo! Radovedni smo na odgovor interpelacije našega državnega poslanca dr. Vošnjaka in tovarišev.

Če ravno je to zdaj brez pomena, moram vam vendar naznaniti, da so pri nas v celjske in žavske okolici, v gališke, petrovške in griške občini sami zavedni in vrlinardnjaki voljeni bili. Druge občine so se vé da tudi narodno volile, vendar meni tam ljudje sploh toliko znani niso in zato ne vem natanko poročati.

Pred vsemi pa so se skazali Grižani zaradi obilne udeležitve. Če ravno jim je bilo v Petrovče volit iti, kar še dosedaj nikdar nij bilo in so eni po dve uri daleč imeli, pripeljalo se jih je vendar tri voze, kar je volilno komisijo kar iznenadilo. Pozna se pač tam, da imajo Grižani vrlega in navdušenega voditelja, narodnjaka gosp. Ernesta Širca ml. me sboj. Bog živi take delavne narodnjake in sploh vse naše vrle volilce! Da se v jeseni zopet snidemo na volilnem bojišču!

Iz Polhovca gradca 2. marca [Izv. dop.] Pred kakimi tremi leti prinesel je „Slovenski Narod“ pritožbo, zadevajočo tukajšnji poštni promet, in ta očitno izrečena pritožba nij bila brez uspeha. Na ukaz pravičnega c. k. višjega poštnega urada morala je preskrbeti naša poštarica povelji primeren voz, — mesto stare mrhe, pristojnega konja, pregoste postaje mej potjo v Ljubljano ali iz Ljubljane morale so izostati, in tako se je sčasoma tudi pri naši pošti vpeljal red, če tudi s težavo, za kar se pa imamo še posebno zahvaliti sedanji ekspeditorici gospici A. V., katera svoj posel z vso natančnostjo in v posebno zadovoljnost vseh opravlja. Ker je pa slišati, da namerava naša c. k. poštarica za poštno ekspedicijo neko drugo moč dobiti (ker ta jej je baje prenatana) izrekamo tu le svojo opravičeno željo, da bi njena naslednica sedanji red in strogost pri pošti tudi obdržala.

Gnoj, kateri je navadno po več tednov pred poštno hišo skoraj do srede ceste naidan, gotovo slehrnega v oči in nos bode; žele bi bilo, da bi se tudi tej napaki s časom v okom prišlo.

V nedeljo popoldne četrte ure slišali so se klici: „pomagajte“ po gori upili so pastirji, kateri so užgali „turško dolino“ v gori Šent-Lovrenca, ogenj bi bil v bližnjem lesu nastal, ako bi ne bilo žandarmov na pomoč, zlasti pa vrlemu voditelju, g. Berlecu in graščinskemu oskrbniku g. Blaž Kastrunu gre prva zahvala.

Iz Postojne 3. marca [Izv. dop.] V vašem cenjenem listu od 28. p. m. popisuje nekdo izid naše zadnje predpusne veselice, in pri tem čudno kritizira sodelovanje dveh gospodov, ne pomisleč, da sta se onadva gospoda iz zgolj rodoljubja žrtvovala naši čitalnici. — Dopisnik govori o spremljevalcu na glasoviru pri „samospěvu“, da nij bil svoje naloge zmogel, dasiravno je oni gospod tukaj, kot dober igralec na glasoviru in pa tudi učitelj v tem predmetu, obče znan, kar je tudi pri veselici pokazal. Kar se pa tiče igralca na citre, kateri je s svojim prihodom od oddaljenega kraja, in pa s svojo žrtvijo k dobru uspehu zadnje veselice pripomogel, mo-

ršno se čuditi, da ima dopisnik onega dopisa tako dober posluš, da nižje glasove natanko od višjih razločuje, in da se mu vrhu tega celo sviranje zaspano dozdeva. Izreči moramo le svojo misel, da oni gospod je natanko korektno igral, komur je tudi občinstvo z živim rokopleskanjem pritrdilo. Nasprotno moremo omenjenima gospodoma svojo zahvalo izreči za čast, katero sta našemu društvu po svojem brezplačnem delovanju izkazala, ter po ugodnej izvršitvi programa občine zadovoljnosti ustregla.

Jeden izmed pri veselici delujočih.

Domače stvari.

— (Novi c. kr. kranjski deželni načelnik.) Z Dunaja se nam piše: Za deželnega načelnika kranjskega je izbran dvorni svetovalec Kallina, dosedaj pri deželnem namestništvu v Gradcu — rojen Čeh. Ne znamo, če je zmogel slovenskega jezika. Morebiti sedanja sistema tega — ne zahteva.

— (Vstopnice za Sokolovo veliko maškerado), ki bode drevi v ljubljanske čitalnici, imajo podobo velicega cekina, na katerem so podobe treh „junakov“ turških, Murtarja, Sulejmana in Osmana, s podpisom pri Karsu, Šibki in Plevni.

— (Trgovski ples), ki ga je letos, kakor je bila v prejšnjih letih navada, napravilo bolniško trgovsko društvo, v prostorih starega strelišča, bil je sicer obilo obiskan, a vendar ne tako, kakor se je z ozirom na to pričakovalo, da je to jedini letošnji veliki ples v Ljubljani. Kotiljon je plesalo 60 parov; aranžiral ga je g. Juvančič, izvrstni aranžer plesov ljubljanske čitalnice; in akopram so bile razne figure udom čitalničnim uže znane, bile so vendar drugim obiskovateljem trgovskega plesa po večini nove. Posebno zadnja figura, „sankanje“, dopala je občinstvu. Aranžiral pak je bil isto g. Juvančič uže na Vodnikove besedi. — Toaleta so bile izborne, dekoracija dvorane in predvorane prav okusna, in ravno tako plesni redi za dame v formi teže jedne kile jako primerno izbrani. Plesalo se je do poznega jutra, in vsakdo je vzel sboj zavest, da trgovski stan varuje vedno svoje ime, in bi ga varoval tudi glede kase sigurno boljše, ako bi se takoj početkom ravnalo z večjo toleranco gledé narodnostnih obzirov. Prišli pa bomo s časom še tudi do tega.

— (Slovensko gledališče.) Burka „Pavliha“, primerna pustnemu času, igrala se je v nedeljo 3. t. m. v precej obilo napolnenem gledališču — dovolj dobro. G. Kajzelj je svojo hvaležno nalogo izvršil tudi sebi na hvalo, in g. Šušteršič (Pavliha) pomagal mu je po vsej moči. Pelo se je prav dobro, pogrešali pa smo prav neradi nekoliko časa primernih kupletov. Smeha je bilo dovolj, in to je za ta veseli pustni čas — vse, česar si človek želi. V prihodnjič igrala se bode nova igra „Peterburg in Plevna“ in tudi s to si bode dram. društvo sigurno napravilo dober večer.

— (Vojaška godba) bode igrala pustni vtorek popoldne, počenši ob 4 uri, v čitalniške restavraciji, kakor je bilo to tudi v prejšnjih letih v navadi, — se ve da do sedaj ne po vojaške godbi. Kakor so se vsako leto ti prostori polnili veselih ljudi, tako je tudi letos, navzlic dokaj resnemu času pričakovati, da bode mnogo obiskovalcev navzočnih. Za postrežbo se bode, kakor se nam je zagotavljalo, dobro skrbelo.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.